

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/24529,Brojer-Wojciech.html>
2024-04-20, 07:39

Wojciech Brojer

Wojciech Brojer

Doktor historii, mediewista, wieloletni pracownik naukowy Instytutu

Historii PAN, działacz NSZZ „Solidarność”, redaktor „Tygodnika Solidarność”, internowany w stanie wojennym.

Wojciech Brojer urodził się 1 czerwca 1949 r. w Łodzi w patriotycznej rodzinie. Jego ojciec Zbigniew jako żołnierz Batalionu „Zośka” został ranny w Powstaniu Warszawskim. Matka w powstaniu była sanitariuszką. Rodzice studiowali, zostali chemikami.

Kiedy Wojciech miał trzy lata, rodzina przeprowadziła się do Warszawy. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej im. Jana Zamoyskiego potem Wandy Wasilewskiej przy ul. Smolnej. Ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Jarosława Dąbrowskiego przy ul. Świętokrzyskiej, a w 1967 r. rozpoczął studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1973 r. W marcu 1968 r. uczestniczył w protestach studenckich przeciwko władzy komunistycznej w PRL. Po studiach podjął pracę nauczyciela fizyki w Technikum Mechanicznym na warszawskim Grochowie. W 1975 r. zakończył pracę z młodzieżą i podjął międzywydziałowe studia doktoranckie w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk. Jego mentorem był docent uczelni – dr hab. Bronisław Geremek, późniejszy profesor.

Po czterech latach studiów stracił stypendium. Rozpoczął pracę w powstającym „Tygodniku Solidarność” w dziale listów. W redakcji poznał Tadeusza Mazowieckiego. Podejmując się licznych interwencji w życiowych sprawach respondentów gazety, poznawał funkcjonowanie aparatu państwa. W chwili wprowadzenia stanu wojennego wraz z Piotrem Stańczykiem i żoną Ewą z siedziby gazety przy ul. Batorego w Warszawie wywozili wszelkie dokumenty, które w ich ocenie mogły zostać wykorzystane przez Służbę Bezpieczeństwa. Mieszkanie Brojerów przy ul. Ordynackiej stało się lokalem kontaktowym do planowania i kontynuowania działalności. W sylwestrowy wieczór do mieszkania przybyli funkcjonariusze SB i po rewizji, połączonej z zarekwirowaniem nielegalnych wydawnictw, aresztowali Ewę i Wojciecha. Będący tego świadkiem ojciec Wojciecha krótko potem dostał zawału. Z pałacu Mostowskich Wojciech trafił na Białołękę, a Ewa na Olszynkę Grochowską, a potem do Gołdapi. On na Białołęce był więziony i wielokrotnie przesłuchiwany do 12 lutego. Potem przewieziono go do ośrodka w Jaworzu, a około 15 maja do kolejnego – w DarłóWKu. Tam znalazł się w jednym pomieszczeniu z Bronisławem Gieremkiem, Tadeuszem Mazowieckim i Stefanem Amsterdamskim. W październiku 1982 r. został wypuszczony do opieki nad chorym ojcem i wówczas otrzymał zwolnienie z internowania.

W stanie wojennym współtworzył podziemne pismo „Pershing”, późniejszy „Lotos”, drukował „Tygodnik Wojenny”, ulotki i tzw. cegiełki. Jako elektronik z wykształcenia przez pewien czas obsługiwał „drugie” Radio „Solidarność”. 6 lutego 1989 r. razem z żoną i sześciolletnią córką Anną wyjechali czasowo do USA.

Wojciech Brojer w 2003 r. obronił pisaną z dużymi przerwami pracę doktorską na temat wyobrażeń diabła w średniowieczu.

Za działalność niepodległościową został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2011) i Krzyżem Wolności i Solidarności (2018).

Przejdź do relacji

WOJCIECH BROJER

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)